

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **M. S.**, zastoupený JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 9. 2024, č. j. 21 A 19/2024 - 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 22. 4. 2024, č. j.: MV-38517-6/SO-2024, jímž bylo podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 29. 1. 2024, č. j.: OAM-16013-11/DP-2023, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno správní řízení o žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) prostřednictvím svého zástupce kasační stížnost, která byla předána k poštovní přepravě v pondělí 30. 9. 2024 a poté dne 1. 10. 2024 doručena Nejvyššímu správnímu soudu.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení, jakož i včasností kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně. Podle § 106 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Zmeškání této lhůty nelze prominout.

[4] Nejvyšší správní soud ověřil ze spisu městského soudu (konkrétně z doručenky na č. l. 37), že napadený rozsudek byl doručen do datové schránky zástupce stěžovatele v pátek dne 13. 9. 2024. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti v délce dvou týdnů tak připadl na pátek dne 27. 9. 2024. Tento den byl posledním dnem lhůty pro včasné podání kasační stížnosti, a proto nejpozději v tento den měl stěžovatel podat kasační stížnost u soudu, anebo ji alespoň předat k poštovní přepravě. Zástupce stěžovatele však předal kasační stížnost k poštovní přepravě až v pondělí dne 30. 9. 2024, tedy po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Opožděné podání kasační stížnosti přitom nelze zhojit, neboť zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[5] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona jako opožděnou odmítl. O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přitom samostatně nerozhodoval, neboť opožděnou kasační stížnost nemůže věcně projednat.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 23. října 2024

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu